

Redactioneel

door Heidi Timmerman

Mark Bos bijt in deze nieuwsbrief de spits af met een nieuwe column, 'Bagunawa?'. Deze column gaat over ervaringen bij Navajeevan. Verder treft u een verhaal aan over het homeplacement team van Navajeevan. Eric Bontenbal erbij toen een van de kinderen weer naar huis werd begeleid. Jeugdgevangenen staan sinds begin dit jaar ook op het programma van Navajeevan; dat de situatie daar verre van rooskleurig is, illustreert het verhaal van Papu. Marly en Sander, die voor dit project geld hebben ingezameld, zullen daar ook vrijwilligerswerk gaan doen. Ondertussen staan we in Nederland ook niet stil. Mark Bos, vanaf het begin als bestuurslid betrokken bij de Vrienden van Navajeevan, zal het bestuur helaas verlaten, zodoende zijn wij op zoek naar een vervanger! Tot slot vindt u op de laatste pagina het financieel jaaroverzicht. Wij wensen u veel leesplezier!

Bagunawa?

Aan Tafel, door Mark Bos

'Bagunawa?' betekent 'Hoe gaat het?' in het Telugu.

Als ik terugdenk aan mijn 6 maanden tussen de straatkinderen, dan vliegen er talloze flarden van beelden voorbij. Vooral heel veel zon en stof zit er op die beelden. Ze beginnen langzamerhand ook een beetje te vergelen. Toch zijn er van die herinneringen die ik waarschijnlijk nooit ga vergeten. Volgens mij zijn dat voornamelijk de momenten die regelmatig terugkwamen. De dagelijkse en wekelijkse rituelen zeg maar. De maaltijden, de vrije zondagen, de gesprekken 's avonds op het dak. Deze momenten waren erg belangrijk voor me. In de chaos van nieuwe ervaringen en indrukken was het fijn om ritme en regelmaat te hebben. Als een soort houvast.

Vooral het avondeten was een ritueel hoogtepunt. Niet in de laatste plaats omdat er net een nieuwe kok werkte. Hij wilde graag een goede indruk maken door de vrijwilligers en medewerkers iedere dag iets nieuws voor te zetten. Elke maaltijd weer een nieuwe specialiteit! 's Middags om 3 uur keek ik vaak al uit naar de vele schaaltes die 's avonds weer op tafel zouden komen, het een nog kleurrijker of pittiger dan de ander.

In de keuken waar wij aten, werkte ook één van de oudere jongens. Zijn naam is helaas onder zo'n dikke laag stof terecht gekomen. Het was zijn taak om alle voorraden in de gaten te houden, boodschappen te doen, en ervoor te zorgen dat

ik het naar mijn zin had tijdens het eten. In het begin voelde ik me er wat ongemakkelijk bij, zo'n jongen die steeds om me heen liep om glazen en borden bij te vullen. Dit deed ik liever zelf. Na een tijdje raakte we meer aan elkaar gewend. En na een aantal weken waren we allebei dolblij met elkaars aanwezigheid. Dan ging ik eten, en kwam hij gezellig naast me zitten. Hij legde me uit wat ik op mijn bord had liggen, en ik leerde hem een beetje Engels. Tot op de dag dat hij plotseling niet meer bij de tafel stond te wachten. Zijn ouders waren gevonden en hadden hem 's middags opgehaald. Ik hoorde dat hij ontzettend blij was, en dat was natuurlijk hartstikke mooi. Want daar was Navajeevan voor. Maar het was wel een heel stuk stiller aan de eettafel.

Homeplacement

of hoe we Nagulmera naar huis brachten...

door Eric Bontenbal

Abis is een van de mensen die kinderen, die op het station van Vijayawada worden opgepikt door het 'Street Presence team', weer naar huis brengt. Eric Bontenbal was in januari te gast bij Navajeevan en heeft Abis op een van zijn reizen vergezeld.

Gisteren is Nagulmera, een jongen van 11 jaar, op het station van Vijayawada opgepikt door het 'Street Presence team' dat elke dag op het station van Vijayawada aanwezig is om 'jonge treinreizigers', die eigenlijk thuis horen te zijn, op te pikken. Zodra ze zo'n kind vinden, proberen ze er achter te komen waar het vandaan komt en het over te halen om mee te komen naar de shelter. Daar wordt hem/haar vervolgens het hemd van het lijf gevraagd om uit te zoeken waarom het kind alleen op reis is.

Meestal blijkt dat de jonge wereldreiziger de stoute schoenen heeft aangetrokken en van huis is weggelopen. Eenmaal op weg is het kind vaak erg onzeker over het vervolg van deze stap. Gelukkig is het dus in goede handen terechtgekomen en krijgt het te eten, een slaappleats en de nodige aandacht. Maar dat is niet alles want een sociaal werker probeert er achter te komen waar het kind vandaan komt, of het familie heeft, wat de omstandigheden thuis zijn etc. Als blijkt dat de thuissituatie eigenlijk zo slecht nog niet is, is het meestal niet al te moeilijk om het kind ervan te overtuigen dat het beter weer naar huis kan gaan. En dat is het moment dat Abis, of een van zijn collega's, ingeschakeld wordt.

En dus staan we nu op het station van Vijayawada op de trein naar Madura te wachten. 'We' wil zeggen: Abis, Nagulmera en ik. Het is 8 uur in de ochtend en ik geniet van de koelte van de dag. Ik schijn overigens de enige te

zijn want om ons heen heeft menigeen een handdoek of deken om zich heen om warm te blijven. Ik koop een paar flessen water en een pak koekjes voor onderweg. Abis weet echter hoe het echt hoort want hij heeft voor Nagulmera een stuk suikerriet gekocht en daar wordt inmiddels heftig op geknaagd. Veel beter dan koekjes!

Het is hartverwarmend om te zien hoe lief Abis is voor Nagulmera. Toen ik hier in 2001 was had ik al meegemaakt wat een warm persoon Abis was. Toen was hij chauffeur maar inmiddels zijn zijn kwaliteiten in de omgang met de jongens herkend en is hij ingeschakeld als medewerker van het 'home placement team', wat betekent dat hij jongens weer naar huis brengt. En met zijn zachtaardig karakter weet hij meteen het vertrouwen te winnen. Zo ook van Nagulmera want het is duidelijk dat ze al meteen dikke vrienden zijn.

Gedurende de treinreis komen we steeds meer te weten over Nagulmera. Abis weet precies de informatie los te peuteren en tegen de tijd dat we in Madura aankomen zijn we behoorlijk op de hoogte van de thuissituatie van Nagulmera. Nagulmera is opgewonden want hij is echt blij dat hij weer naar huis gaat. Gisterenochtend is hij na onenigheid met zijn stiefvader van huis weggelopen en na 15

kilometer op het station van Madura terechtgekomen. Daar heeft hij de trein naar Vijayawada genomen want hij was van plan om naar zijn tante in Guntur te gaan. Op het station van Vijayawada is hij echter blijven steken en opgepikt door het Navajeevan team. Uiteindelijk was hij zelf ook wel erg onzeker over zijn wegliep-actie en nu gaat hij gelukkig weer naar huis!

In Madura komen we van de autoriksja chauffeur te weten dat de vader en moeder van Nagulmera gisteravond naar hem op zoek waren, dat ze overal hebben gevraagd en ten einde raad zijn. Dat ze in de hele omgeving de dorpen al zijn afgeweest en er uiteindelijk achter zijn gekomen dat hij op weg was naar Madura. Daar moet Nagulmera toch wel even van slikken en hij wordt erg stil.

Vanaf Madura moeten we 15 kilometer afleggen met een autoriksja naar het dorp waar Nagulmera vandaan komt. Maar voordat we weg kunnen moet de autoriksja eerst vol zitten. En met vol, bedoel ik ook echt vol. Om een indruk te geven: de autoriksja is ontworpen om één bestuurder en 1 of 2 passagiers mee te nemen. Wij zitten echter met 11 man in dat kleine karretje, plús een grote baal rijst, plús een enorme ketel. En zo rijden we over landweggetjes met grote kuilen, vaak geen asfalt, tussen de katoenvelden door. En dan is 15 km geen pretje want je wordt echt door elkaar geschud, je kleeft aan elkaar van het zweet, je weet na een half uur niet meer hoe je moet zitten en als je denkt dat er ruimte komt omdat

er iemand uit moet stappen dan heb je het mis want er komt gewoon weer iemand bij. Eigenlijk moet er nog iemand mee dus dat wordt nog even geprobeerd maar het lukt gelukkig écht niet. Bij elk dorpje hoop je dat wij er nu uit moeten maar de weg is veel langer dan je denkt als je zo oncomfortabel zit. Gelukkig komt er toch een eind aan en zijn we dan uiteindelijk in het dorp van Nagulmera.

We moeten helemaal aan de andere kant van het dorp zijn. Het is duidelijk dat hier de armste mensen wonen. Hutjes van leem met een dak van bananenbladeren, dat is wat deze mensen hebben. Een paar potten en pannen en misschien een ledikant. Aan deze kant van het dorp is geen elektriciteit, zijn geen sanitaire voorzieningen, ontbreken waterleiding en riool, kortom: een onvoorstelbare situatie waarvan je een brok in je keel krijgt. De ouders van Nagulmera zijn er niet, die zijn namelijk naar Guntur vertrokken in de hoop daar Nagulmera aan te treffen. Alleen zijn zus Jany is thuis.

Inmiddels is het hele dorp uitgelopen en iedereen bemoeit zich ermee en het is maar goed dat wij erbij zijn want anders zou Nagulmera vast een pak slaag hebben gekregen. Na een tijdje komen de gemoederen een beetje tot rust en kan Abis zijn vragen stellen en wordt het beeld helemaal duidelijk. De vader van Nagulmera is een paar jaar geleden overleden en zijn moeder is hertrouwd met een Hindoe terwijl zij en de kinderen Moslim zijn. De vader en moeder verhuren zichzelf als arbeider aan de katoentelers in de omgeving, waarmee ze maar net genoeg verdienen om de boel draaiende te houden en de kinderen naar school te kunnen sturen. Al zorgt de man zo goed als mogelijk voor zijn gezin, er zijn wel eens onenigheden met de kinderen en dat was dus ook gisteren het geval omdat Nagulmera had gespijbeld. De armoedige omstandigheden dragen er natuurlijk ook niet echt toe bij dat ze lekker in hun vel zitten. En dus

besloot Nagulmera om weg te lopen....

Als we klaar zijn met alle vragen en Abis ook het telefoonnummer van de tante van Nagulmera in Guntur heeft bemachtigd wil men natuurlijk nog van alles over mij weten. En nadat we de nieuwsgierigheid van de dorpsbewoners hebben bevredigd gaan we weer op pad, terug naar

Vijayawada. Nagulmera is alweer met zijn vriendjes aan het spelen en duidelijk opgelucht dat hij weer thuis is.

En morgen..? Morgen gaat Abis weer op pad om een jongetje weg te brengen. Daarvoor moet hij dit keer een treinreis van 15 uur maken, slaapt hij misschien wel bij de ouders van het jongetje in net zo'n hutje als waar Nagulmera in woont en is hij pas de volgende dag weer thuis. Soms worden er per maand op deze manier wel 150 kinderen weer naar huis gebracht. Kinderen die anders echt op straat zouden komen, die misschien de weg naar huis niet meer terugvinden en waarvan de ouders niet weten wat er met hun kind is gebeurd.

Onderweg

door Marly Peeters en Sander Swiers

Marly en Sander, over wie u in eerdere nieuwsbrieven al heeft kunnen lezen, zijn begin januari met hun jeep uit Venlo vertrokken; op naar Azië! Inmiddels zijn ze in India aangekomen en we willen u graag al iets van hun indrukken meegeven. Wilt u al hun avonturen lezen, kijk dan op www.mensopweg.nl. Wanneer ze in Navajeevan zijn zult u ook via onze nieuwsbrief weer meer van hen horen!

Onderweg stoppen we, bij puur toeval, in een dorp met zo'n 150 inwoners! Veel mensen werken op het veld en wij kamperen op een veldje waar wat ossen staan te grazen naast hun trekkarren. Al snel worden we gesignaleerd door de dorpelingen en staan vooral de kinderen om ons heen.

Af en toe komt een oude man of vrouw ons fruit of groente brengen om ons welkom te heten. Ook worden we uitgenodigd voor het avondeten bij de enige jongen van het dorp die Engels spreekt. We amuseren ons met de kinderen, die allen nieuwsgierig ons, onze auto en de

tent bekijken. Ze spellen zelfs op een schoolse manier de letters van onze website, waarbij Marly de letters aanwijst. De manier van communiceren is geweldig en als we dan een fluitspelletje beginnen is het helemaal pret.

Als we 's avonds bij de jongen thuis komen zien we een vrij laag huis van klei/modder. Het doet vrij sober aan met een primitieve keuken en een klein plaatsje om te wassen. Maar als we zijn kamer binnen stappen zien we een TV en zelfs een computer! En hij blijkt ook nog een internetaansluiting te hebben! Dit is toch wel het laatste wat we hadden verwacht.

Die avond worden we op het veldje tussen de ossen in slaap gezongen door een oude man die van een oude ossenwagen zijn slaapplek heeft gemaakt. En zo worden we de volgende ochtend, met de ontwakende geluiden van het dorpje op de achtergrond, ook weer wakker. Als we uitgezwaaid worden door de mensen van het dorp, realiseren we wat een geweldige slaapplek dit was en dat dit dus het voordeel van het reizen met de auto (Land Rover) is...

Interventie in de jeugdgevangenissen

door Ilona Seure

Navajeevan heeft de eerste stappen genomen om het leven van kinderen in de jeugdgevangenissen van Andhra Pradesh te verbeteren! Sander Swiers en Marly Peeters hebben in oktober vorig jaar een grootscheepse sponsoractie voor deze nieuwe missie van Navajeevan gehouden. Navajeevan gaat zich nu namelijk, naast de straat- en de werkende kinderen, ook inzetten voor een nieuwe doelgroep: de kinderen in de jeugdgevangenissen. Ze richten zich hierbij zowel op de jeugdgevangenis in Vijayawada alsmede (via een groot netwerk) op de jeugdgevangenissen elders in Andhra Pradesh.

Met ingang van 1 januari jl. is dit project van start gegaan onder leiding van Mr. Lourdu Prasad die met veel passie in deze korte periode al erg veel werk heeft verricht.

Het uitgangspunt van de interventie is het zorg dragen voor een goede toepassing en uitvoering van een jeugdwet, de zogenaamde '*Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act 2000*'. De wet richt zich zowel op delinquente kinderen als op 'verwaarloosde

en verlaten' kinderen: dit zijn de kinderen die op straat leven. Uitvoering van deze wet moet er toe leiden dat de kinderen worden opgevangen, onderwijs, verzorging en psychische ondersteuning krijgen en gerehabiliteerd worden om weer deel van de samenleving uit te maken. Om dit te kunnen doen zijn er verschillende soorten huizen gerealiseerd voor deze kinderen, zoals de *Juvenile Justice Homes* (jeugdgevangenissen), maar ook *Observation Homes* (observatiehuizen), *Special Homes* (speciale huizen) en *After-Care Homes* (nazorghuizen). Waar het ene huis zich meer richt op de delinquentie en het afleren van slecht gedrag, is het andere huis meer een opvang. Ook Navajeevan heeft onder deze wet al sinds begin jaren '90 toestemming om verwaarloosde kinderen (de straatkinderen) op te vangen. De uitvoering van deze wet wordt dus niet alleen gedaan door overheidsinstanties maar ook door organisaties zoals Navajeevan. Omdat in veel jeugdgevangenissen de omstandigheden niet zo goed tot ronduit slecht en mensonwaardig zijn, besloot Navajeevan hier wat aan te doen. In 2000 is de wet herzien en het goede hieraan is dat de twee groepen kinderen nu als aparte groepen beschouwd worden. Daarvóór werden de verwaarloosde kinderen en de kinderen

die 'in conflict met de wet waren' (delinquent gedrag vertoonden) als één groep beschouwd. Dit tot grote ergernis van veel organisaties. De daadwerkelijke uitvoering van deze nieuwe wet laat echter nog veel te wensen over... Tijd voor actie!

In januari en februari hebben Mr. Lourdu Prasad en andere betrokkenen bezoeken afgelegd aan de verschillende huizen in Andhra Pradesh. De bedoeling is dat Don Bosco organisaties (zoals Navajeevan) samen met overheidsinstellingen en welzijnsorganisaties een interventieprogramma gaan uitvoeren. De Don Bosco organisaties zullen hierin het initiatief nemen.

Er is gesproken met de directeuren van de huizen, alsmede met kinderen en medewerkers om alle nodige gegevens in kaart te brengen (aantal kinderen, hoe lang verblijven ze daar al, welk onderwijs krijgen ze, hoe verloopt dit, wat voor eten krijgen ze, etcetera). Er heeft in februari een eendaagse workshop plaatsgevonden om de wet toe te lichten en te bekijken hoe de gemeenschap kan participeren in een goede uitvoering van de wet binnen de huizen. Hieraan hebben 150 mensen van verschillende sectoren deelgenomen zoals stafleden van verschillende organisaties als Navajeevan maar ook de spoorwepolitie, kinderrechtenactivisten, politie, vakbonden en wetgevers. Eind maart is er een workshop gehouden speciaal voor de Don Bosco medewerkers uit de verschillende steden. Er wordt dus hard gewerkt om op korte termijn al echt de leefomstandigheden van de kinderen in deze huizen te verbeteren! Wij houden u op de hoogte.

Mark uit bestuur, maar blijft actief

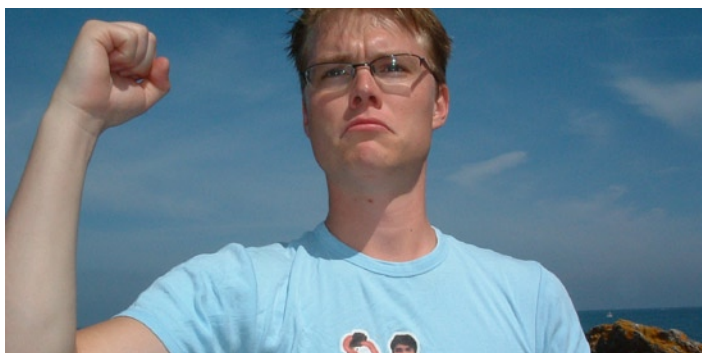
door Mark Bos

Hallo allemaal!

Na bijna 5 jaar bestuurslid te zijn geweest voor de Vrienden van Navajeevan heb ik besloten me terug te trekken uit het bestuur. Dit omdat ik veel andere activiteiten heb, waaronder een studie Humanistiek, die nu wat meer aandacht vragen.

Dat betekent niet dat ik me niet meer zal inzetten voor deze mooie stichting. Ik kijk met erg veel plezier terug op de vele activiteiten die we georganiseerd hebben, met als klap op mijn vuurpijl het benefietconcert van afgelopen december.

Daarom blijf ik ook heel graag betrokken bij de stichting, bijvoorbeeld door mee te helpen bij allerlei acties en voorlichting. En wie weet, volgend jaar weer zo'n prachtig concert!

Gevangen in een nachtmerrie

door father Koshy en Heidi Timmerman

Papu is een jongen die de jeugdgevangenis en de daaraan gelieerde huizen persoonlijk ervaren heeft. Hij was zeven toen hij rondzwervend in het station van Vijayawada gevonden werd en in de shelter van Navajeevan belandde. Van daaruit is hij naar de units doorgestroomd om naar school te gaan en verder te

kunnen studeren. Nadat hij op een dag echter ruzie had met één van de andere jongens in de unit, is hij in een boze bui weggelopen. Toen hij het station bereikte was de spoorwepolitie daar bezig met het oppikken van alle rondzwervende kinderen, om hen naar het observatiehuis van de overheid te sturen. Zo werd Papu slachtoffer van deze 'schoonveegactie'. Zulke acties worden eens in de zoveel tijd door de spoorwepolitie gehouden en daar zijn eigenlijk twee redenen voor: de ene is dat er een belangrijk iemand (bijvoorbeeld een minister) naar de stad of het station komt en de plek daarbij vrij moet zijn van straatkinderen en bedelaars. Een tweede mogelijke reden is dat er in het observatiehuis in de bewuste stad te weinig kinderen zijn en er van het huis een bericht uitgaat naar de politie dat er plekken vrij zijn die opgevuld moeten/kunnen worden!

Navajeevan heeft overal naar Papu gezocht en werd uiteindelijk door een paar behulpzame agenten geattendeerd op het feit dat Papu in het observatiehuis was geplaatst. Aan het verzoek om 'overhandiging' dat Navajeevan daar neerlegde werd echter geen gehoor gegeven; Navajeevan had toen nog geen wettelijke bevoegdheid om de verantwoordelijkheid voor Papu van de overheidsinstantie over te nemen. Door dit incident met de neus op de (wettelijke) feiten gedrukt, is Navajeevan direct gaan werken aan het verkrijgen van die bevoegdheid, aan die erkenning voor de organisatie. Dat bleek een lange weg te zijn. Ook na het behalen van de juiste status echter bleven verzoeken om Papu aan Navajeevan over te dragen onbeantwoord. Papu werd vanuit het observatiehuis in Vijayawada overgeplaatst naar de jeugdgevangenis in Eluru (plaats nabij Vijayawada). Het is wettelijk niet toegestaan om kinderen daar nog na hun 16e vast te houden. Toen dat moment volgens de autoriteiten daar was (geluk bij een ongeluk, op zijn veertiende) bleek de eerdere correspondentie van Navajeevan toch nog van pas te komen; Navajeevan werd geïnformeerd over Papu's vrijlating en benaderd met de vraag of zij hem op zouden willen nemen – nu, graag!

In de jeugdgevangenis zou Papu gestudeerd en ook een opleiding tot elektricien gevolgd moeten hebben. Daar was niets van terechtgekomen. Papu was nog in dezelfde staat van ontwikkeling als toen hij de instellingen binnenging; hij kan nog niet eens lezen en schrijven. Er was namelijk geen programma voor kinderen met speciale behoeften zoals Papu. Hij leert langzaam en heeft ook een spraakprobleem. Daarbij is hij in het observatiehuis en de jeugdgevangenis seksueel misbruikt door de grotere en oudere jongens.

Nu, terug bij Navajeevan, krijgt hij logopedie en helpt hij in de keuken, waar hij tot kok wordt opgeleid.

Financieel overzicht 2005

door Eric Bontenbal

Baten

Donateurs	7.530,62
Sponsorloop	2.610,28
Subsidie Don Bosco NL ivm bezoek fr. Koshy	357,43
Rente	170,88
Totaal	10.984,21

Lasten

Kantoorartikelen	94,74
Kosten bezoek fr. Koshy	502,78
Kosten Postbank	46,16
Website	120,00
Kamer van koophandel	29,72
Positief saldo	9.875,81
Totaal	10.984,21

Balans 31-12-2004

Activa

Inventaris (printer)	199,00
Bank	7.678,69
Kas	15,48
Totaal	7.893,17

Passiva

Vermogen	7.893,17
Totaal	7.893,17

Balans 31-12-2005

Activa

Inventaris*	132,67
Bank	17.620,83
Kas	15,48
Totaal	17.768,98

Passiva

Vermogen	17.768,98
Totaal	17.768,98

* Op de printer is dit jaar EUR 66,33 afgeschreven

Mark uit bestuur, bestuursfunctie vacant

door Ilona Seure

Met het vertrek van Mark Bos uit ons bestuur, is er een bestuursfunctie vacant gekomen. Graag willen wij deze functie zo snel mogelijk weer vervuld zien. Bij deze een oproep, in de eerste plaats gericht aan oud-vrijwilligers van Navajeevan, om te overwegen of het bestuurschap iets voor jou is.

Wat houdt de bestuursfunctie 'algemeen bestuurslid' precies in?

- Meedenken over het beleid en de activiteiten van de stichting.
- Vijf keer per jaar de bestuursvergadering bijwonen en hieruit voortgekomen actiepunten uitvoeren.
- Als algemeen bestuurslid kun je de verantwoordelijkheid over een eigen portefeuille krijgen (bv. PR of Voorlichting), dit hoeft echter niet.
- Alle bestuursleden van de Vrienden van Navajeevan zijn ook uitvoerend actief. We zoeken dus iemand die niet alleen wil **meedenken**, maar ook wil **meedoen**.
- Tijdsinvestering: ongeveer een dagdeel per twee weken. Bij voorlichting- & sponsoracties wordt een grotere tijdsinvestering gevraagd.

Onze voorkeur voor een nieuw bestuurslid gaat uit naar iemand die, net als de overige bestuursleden, voor korte of lange tijd bij Navajeevan vrijwilligerswerk heeft gedaan. Dit is voor het vervullen van de bestuursfunctie absoluut een pré omdat iemand Navajeevan, de manier van werken, de medewerkers en de kinderen kent en begrijpt. Indien er echter iemand belangstelling heeft, maar (nog!) niet bij Navajeevan is geweest, dan horen wij dit uiteraard ook graag. Een 'spoedcursus Navajeevan' is wellicht maakbaar...

Wil je meer informatie of je kandidaat stellen als nieuw bestuurslid van Stichting Vrienden van Navajeevan? Neem dan contact op met Ilona Seure (voorzitter), telefoon: **06 27250907**
email: Ilona@vrienden-van-navajeevan.nl

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 0229 243173 / 06 42425998
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk:
Eric Bontenbal en Heidi Timmerman